

PREPUSTIMO SE TOKU ŽIVLJENJA

Zlatka Babšek, glavna urednica

Življenje je nekaj tako lepega. Premalokrat pomislimo, kako čudovito je.

Res je, da nam prinaša tudi težke preizkušnje, vendar so to le priložnosti za nove poti in nove izzive. Čeprav je včasih izredno težko sprejeti predvsem hude dogodke, ki zaznamujejo naša življenja, pa je to za nas lahko tudi nova priložnost. Priložnost, da sprejmemo nastalo situacijo in se prepustimo novi poti in novemu toku življenja.

Vsak izmed nas je bil deležen težke preizkušnje v svojem življenju. Priznati moram, da ni bilo vedno lahko. Na trenutke mi je bilo težko sprejeti dejstvo, da mi je življenje pripravilo tako težak izziv. Preživljala sem težke in hude čase in se velikokrat pogovarjala sama s seboj. Želela sem poiskati odgovore na vsa tista vprašanja, na katere je težko oziroma nemogoče odgovoriti z gotovostjo.

Upiranje spremembam in razmišljanje o nastali situaciji me je oviralo pri napredku mojega zdravljenja in sprejemanju le-tega. Z vsem tem sem namreč preprečevala življenju nadaljevanje začrtane poti.

Zase lahko povem, da sem imela srečo. Dokaj hitro sem se zavedala darila, da še vedno živim, lepote življenja samega in zato sem neizmerno hvaležna. Vse to mi je dajalo moč sprejetja vsega, kar je vstopilo v moje življenje.

Spoznala sem, da s sprejetjem stanja sprejemam vse, kar se mi dogaja in da mi to omogoča pot naprej. Prepustila sem se življenju oziroma njegovemu toku, pa naj mi prinese, kar mi želi. To pomeni, da sem brez odvečnih uporov in razglabljanj poskušala sprejeti vse, kar je prihajalo v moje novo življenje, tako lepe kot malo manj lepe stvari.

Svoje življenje sem poskušala primerjati z reko. Če ji kaj prepreči pot, si utre novo pot, a se na koncu vedno povrne v strugo, v svoj ustaljeni tok.

Prav tako je bilo z menoj, če se poskušam primerjati s tokom reke. Moje življenje je teklo po določeni smeri, ki jo je nekaj prekinilo (gospa kap). Vendar kot si reka izbori novo smer, da gre naprej, tako sem si jo izborila tudi sama. Prepustila sem se toku življenja, ki me sedaj vodi v svoji smeri in s svojo hitrostjo. Z njim potujem skozi novo življenje, novim prigradam naproti.

Ta izkušnja mi je prinesla veliko lepega, mnogo spoznanj in krasnih prijateljev.

Tok življenja ima pač svojo pot. Če se toku kljub vsemu, kar nas doleti, prepustimo in ga sprejmemo takega, kot je, se umirimo. Peljal nas bo dalje in na koncu bomo razumeli, da je pot, po kateri sedaj hodimo, kljub vsem doživetjem pravzaprav zelo lepa.

Zato se prepustite toku in izkoristite vse, kar vam ponuja življenje.

Mirna reka ima cvetočo obalo.
(italijanski pregovor)